

DESET GODINA HRVATSKOGA BAROKNOG ANSAMBLA

Obljetnica s *Mesijom*

Hrvatski barokni ansambl desetu je godišnjicu postojanja svečano obilježio koncertom u ciklusu "Lisinski subotom" (30. siječnja), izvevši velebni Händelov oratorij "Mesija". S velikim uspjehom HRBA je taj opus izveo na prošlogodišnjim Varaždinskim baroknim večerima, a na svečarskom koncertu u izvedbi su uz HRBA-u sudjelovali solisti Marija Kuhar-Šoša (sopran), Helena Lucić (mezzosopran), Dejan Vrbančić (tenor), Goran Jurić (bas) i Akademski zbor "Ivan Goran Kovačić" (zborovoda Luka Vukšić), kojima je ravnao Saša Britvić, uz orguljaša Marija Penzara suutemeljitelj HRBA-e i predsjednik ansambla. Kratkim uvodnim riječima S. Britvića i Laure Vadjon te Britvićevim tekstom u programskoj knjižici, publika se podsjetila na postignuća HRBA-e, gdje se ističu sustavno posvećivanje povijesno obaviještenom izvođaštvu, formativni značaj odgajanja niza mladih glazbenika te predstavljanje dijela

opsežnog baroknog repertoara na hrvatskim podijima, vrlo često uz plodonosne suradnje s najuglednijim dirigentskim imenima te solistima svjetske scene barokne, odnosno rane glazbe. Primjerice, prigodom nedavnog gostovanja Philipa Picketta ugledni je gost održao i predavanje kada se u razgovoru postavilo i pitanje o osnivanju Odjela za ranu glazbu pri zagrebačkoj Muzičkoj akademiji - dode li jednog dana do realizacije toga upravo će radu i djelovanju Hrvatskog baroknog ansambla pripasti važne zasluge za to postignuće. Izvedbu opsežne Händelove partiture odlikovala je ujednačenost živog provedbenog tijeka, plastične reljefnosti i snage naracijskog izričaja. Fina artikulacija posebno se dojmila u nastupu solista, premda svi izvedbeni parametri nisu uvijek bili ostvareni, a posebno treba istaknuti nastup D. Vrbančića. Vrlo kvalitetan nastup ostvario je i Zbor, treba podcrtati izabrani spektar boje i dinamike te dikciju, a prigovor se odnosi na nedovoljnu međusobnu profiliranost diionica, posebice muških glasova. Saša Britvić predstavio se u zamjetnom prostoru promišljene i žive geste, uronjenosti u paletu detaljizirano donesene partiture. Treba istaknuti živost razumljivosti pokreta (odnos metra i ritma), kvalitetu odnosa

prema boji i intenzitetu, te sabranost i nadahnutost razlaganja i gradiranja tijeka cjeline - u već spomenutoj kvaliteti naracijskog aspekta ali isto tako i u oblikovnosti i diskurzivnosti glazbene i dramaturške potke. Treba se nadati da ćemo Britvića češće imati prigodu pozdraviti za dirigentskim pultom i drugih orkestara, a u njegovo smo se veliko umijeće nedavno mogli uvjeriti i preslušavanjem recentno objav-

S. Britvić (Arhiv HRBA-a)

ljena nosača zvuka s izvedbom Poulencove skladbe "La voix humaine" (Simfonijski orkestar HRT-a, C. Hansell - Bakić, sopran, S. Britvić, dirigent, izd. Orfej/HRT, 2009.).

Dodi KOMANOV